

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202323
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1620202323.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členov senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31 321 828, zastúpeného: OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom Gorkého 6, Bratislava, IČO: 36 820 059, proti žalovanému: P. S. M., H.. XX.XX.XXXX, K. Č.. XXX, XXX XX K., o žalobe žalovaného na obnovu konania s návrhom na odklad vykonateľnosti rozsudku vo veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Malacky sp. zn. 27C/105/2017, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 20. októbra 2021, č.k. 32C/89/2020 -94, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 27C/105/2017, zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Malacky č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018 a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď s poukazom na ust. § 274, § 397, § 398, § 399, § 403, § 410 a § 413 C.s.p. dospel k záveru, že podaná žaloba je zjavne nedôvodná. Vychádzal zo zistenia, že v pôvodnom konaní sp. zn. 27C/105/2017 sa spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. proti žalovanému P. S. M., ktorý podal žalobu na obnovu konania, domáhala zaplataenia peňažnej sumy 5.557,56 eura s príslušenstvom z titulu nedoplatkov na nájomnom z nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.10.2015 medzi žalobcom a spoločnosťou BEST GROUP SLOVAKIA s.r.o., IČO: 48 165 131, pričom žalovaný prevzal ručenie za záväzky dlžníka z nájomnej zmluvy. Žaloba bola v pôvodnom konaní žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p., t.j. zverejnením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, žalovaný sa však k žalobe nevyjadril. Na pojednávaní nariadenom na 03.09.2018 sa žalovaný bez ospravedlnenia nezúčastnil, pričom predvolanie mal doručené náhradným spôsobom (dňom vrátenia nedoručenej zásielky adresovanej na adresu trvalého pobytu žalovaného súdu - 27.06.2018). Žalobca na pojednávaní navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, z ktorého dôvodu súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.11.2018. Žalovaný dňa 06.08.2019 podal osobne na súde návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 C.s.p. Uznesením zo dňa 03.08.2020 bol jeho návrh súdom zamietnutý, pretože podľa súdu žalovaný nepreukázal, že by z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal pojednávanie, na ktorom súd vyhlásil rozsudok pre zmeškanie. Proti uzneseniu zo dňa 03.08.2020 podal žalovaný odvolanie, o ktorom zatiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté.

2. Prvoinštančný súd poukázal na to, že v žalobe na obnovu konania žalovaný P. M. tvrdil, že nárok žalobcu uplatnený v pôvodnom konaní bol nedôvodný. Žalobca v minulosti prenajal nájomnou zmluvou priestory vo vestibule Centra Tesco, pričom žalovaný bol v nájomnej zmluve uvedený ako ručiteľ. Ako

dôvody obnovy konania uviedol § 397 písm. a) a b) C.s.p., s tým, že ako nové dôkazy označil výpis z účtovného systému žalobcu a e-mail s vyjadrením pracovníka spoločnosti žalobcu. Uviedol, že o týchto dôkazoch sa dozvedel v dňoch 19.06.2020 a 14.07.2020. Tvrdil, že je na základe dôkazov nezákonné a nesprávne, aby on ako ručiteľ bol súdom zaviazaný uhradiť žalovanému dlžnú sumu. Udával, že faktúry boli splatné 26.09.2016, teda v čase údajnej výzvy veriteľa zo dňa 19.09.2016 boli ešte v splatnosti a veriteľ ešte nemohol vyzvať dlžníka na úhradu zmluvnej pokuty. Žiadal zrušiť rozsudok z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti. Podľa žalovaného pohľadávka neexistuje v účtovníctve žalobcu a on nemá povinnosť splniť dlh. Rozsudok považuje za arbitrárny. Taktiež tvrdil, že ručiteľský záväzok nevznikol, tiež, že v časti zanikol a že žaloba a rozsudok sú v rozpore s dôkazmi v spise. Namietal, že v rozsudku nie je uvedená previazanosť povinnosti ručiteľa a hlavného dlžníka. Dojednania o zmluvných pokutách považuje žalovaný za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi; pokuta, ako aj súdom priznané úroky z omeškania sú podľa neho neprimerane vysoké. Hlavný dlžník nebol nikdy vyzvaný na úhradu zmluvných pokút, preto nemohla žalovanému ako ručiteľovi vzniknúť povinnosť k ich úhrade. Pokuty sú nesprávne účtované aj s DPH a počítané v rozpore so zmluvou. Súd mal pri výpočte vyúčtovaných pokút využiť svoje moderačné právo. Ďalej žalovaný v žalobe na obnovu konania namietal procesné podmienky vydania napadnutého rozsudku pre zmeškanie, keďže sa o podanej žalobe nezdozvedel, nebola mu doručená. Namietal, že mu neboli správne doručované zásielky poštou, pretože mu nebolo v schránke ponechané upozornenie a že súd mu nedoručoval na adresu zamestnávateľa zistenú pri lustrácii v systéme Sociálnej poisťovne. Neboli splnené podmienky pre doručovanie žaloby formou zverejnenia na úradnej tabuli súdu. Súd mal s ním komunikovať e-mailom, pretože jeho e-mailovú adresu mal k dispozícii. Keďže s právnym zástupcom žalobcu komunikoval e-mailom, porušil súd zásadu rovnosti strán v konaní. Taktiež súd mohol komunikovať prostredníctvom spoločnosti hlavného dlžníka BEST GROUP SLOVAKIA s.r.o. Žalovaný tvrdil, že sa nezdozvedel o žalobe a nebolo mu doručené predvolanie na pojednávanie ani rozsudok. Tiež mal za to, že súd prekročil rozsah žaloby, čo sa týka priznaných úrokov z omeškania a namietol neplatnosť plnomocenstva právneho zástupcu žalobcu v pôvodnom konaní a v dôsledku toho tiež neplatnosť substitučnej plnej moci na zastupovanie na pojednávaní. V žalobe na obnovu konania bolo tiež uvedené, že žalobca nepredložil kompletnú nájomnú zmluvu a je potrebné overiť, či ju podpísavala kompetentná osoba.

3. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný je oprávneným subjektom na podanie žaloby na obnovu konania, keďže bol stranou pôvodného sporu a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v jeho neprospech. Domáha sa pritom obnovy konania, ktoré bolo ukončené rozsudkom pre zmeškanie žalovaného vyhláseným na pojednávaní na návrh žalobcu podľa § 274 C.s.p. Zdôraznil, že rozsudok pre zmeškanie je osobitným druhom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity strany v konaní. Rozsudkom pre zmeškanie je súd povinný podľa § 274 C.s.p. rozhodnúť vtedy, ak sa žalovaný nedostaví na pojednávanie vo veci, hoci mu bolo doručené predvolanie, v ktorom bol poučený o možných procesných následkoch nedostavenia sa a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami a súčasne žalobca navrhne rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je výhradne žalobcom tvrdený skutkový stav - kontumačne sa tu vyhovie žalobcom tvrdenému nároku bez ohľadu na prípadné stanovisko žalovaného a bez vykonania dokazovania. Odrazom toho je, že súd v odôvodnení rozsudku pre zmeškanie uvádza iba stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Rozsudky pre zmeškanie tvoria osobitnú skupinu rozsudkov aj z hľadiska prípustnosti žaloby na obnovu konania. Žaloba na obnovu konania je voči nim síce prípustná, ale len v prípade, že sa dôvod obnovy vzťahuje na predpoklady, za ktorých mohli byť takéto rozsudky vydané. V konaniach predchádzajúcich vydaniu takýchto rozsudkov sa totiž dokazovanie (ako je aj vyššie uvedené) nevykonáva, preto uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania spočívajúcich v objavení nových dôkazov neprichádza do úvahy. To, prirodzene, platí s výnimkou prípadov, v ktorých by takto doplnený skutkový stav viedol k záveru, že taký druh rozsudku nebolo možné vôbec vydať (viac v Ševcová, K. Žaloba na obnovu konania v občianskom súdnom konaní, Bratislava: C.H. Beck, 2017). V tejto súvislosti poukázal na podporu uvedeného výkladu aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 25Cdo/2959/2007 z 30.09.2009, podľa ktorého rozsudok pre zmeškanie je možné napadnúť žalobou na obnovu konania, len ak je možné dôvody obnovy konania vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol vydaný; nové skutočnosti, ktoré môžu navrhovateľovi obnovy privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, sú v tomto prípade dôvodom obnovy konania iba potiaľ, ak môžu viesť k záveru, že neboli splnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Po preskúmaní žaloby žalovaného dospel k záveru, že podaná žaloba o obnovu konania je zjavne nedôvodná, pretože v nej žalovaný neuviedol žiaden dôvod obnovy, ktorý by bolo možné vzťahovať k predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie.

Predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie upravuje Civilný sporový poriadok v § 274 a sú nimi návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie, skutočnosť, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne a včas na pojednávanie predvolaný, v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný v podanej žalobe na obnovu konania argumentoval získaním nových dôkazov (výpis z účtovného systému žalobcu a vyjadrenie pracovníka spoločnosti žalobcu), ktoré sa však vôbec netýkajú predpokladov vydania rozsudku pre zmeškanie, ale majú slúžiť ako dôkaz týkajúci sa merita veci. Rozsudok pre zmeškanie bol ale vydaný na pojednávaní na návrh žalobcu bez vykonania dokazovania, ako procesná sankcia voči procesne pasívnej strane sporu - žalovanému. Na doplnenie uviedol, že ak sa sporová strana nezdržiava v mieste jej trvalého pobytu, ktoré je jedinou dostupnou adresou na doručovanie písomností a možnosť oboznámiť sa s obsahom doručovaných zásielok si nezabezpečí iným spôsobom, sama sa svojím správaním pripravuje o možnosť reagovať na uplatnenie nárokov tretích osôb voči nej. V súlade s uvedeným je potom i právna úprava doručovania v zmysle § 106 C.s.p. a § 116 C.s.p., ktorá bez ďalšieho nevyklučuje rozhodnutie v spore rozsudkom pre zmeškanie, predstavujúcim v súlade so zásadou "práva prináležia bdelym" sankciu za procesnú pasivitu, do ktorej je potrebné zahrnúť i pasivitu sporovej strany v súvislosti s preberaním doručovaných písomností. Ak sa teda sám žalovaný svojou pasivitou pripravil o možnosť v pôvodnom konaní použiť všetky existujúce prostriedky jeho procesnej obrany, nemožno také jeho pochybenie napraviť obnovou konania. To platí o to viac, keď sa vezme do úvahy skutočnosť, že spôsobilým dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny. Žalovaný súdu žiadnu takú skutočnosť, rozhodnutie či dôkaz objektívne nie je spôsobilý predložiť, pretože sa sám z vlastnej viny zbavil možnosti uvádzať skutočnosti a navrhovať dôkazy na jeho obranu tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný, resp. tým, že si nezabezpečil preberanie zásielok na mieste evidovanom ako adresa jeho trvalého pobytu. Aj keby mal totiž teoreticky žalovaný nové dôkazy k dispozícii už v čase pojednávania v pôvodnom konaní, nič by to na výsledku konania nemohlo zmeniť, pretože žalovaný sa na pojednávanie vôbec nedostavil a súd tak musel rozhodnúť na návrh žalobcu bez vykonania dokazovania kontumačným rozsudkom. Pokiaľ žalovaný namieta procesné vady konania sp.zn. 27C/105/2017, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo/54/2017, podľa ktorého dôvodom obnovy nemôže byť nesprávny procesný postup súdu v obnovovanom konaní. To môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktorej preskúmanie nemožno preniesť do konania o obnove, pretože by to prekračovalo rámec účelu tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Ani tvrdenia žalovaného o vecnej nesprávnosti vydaného rozsudku pre zmeškanie, že žaloba je v rozpore s dôkazmi, že jeho ručiteľský záväzok zanikol, o neprimeranej výške zmluvnej pokuty, ako aj ďalšie tvrdené skutočnosti, nie sú relevantnými zákonnými dôvodmi na povolenie obnovy konania. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že tu celkom zjavne nie je daný zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania, a preto musel žalobu žalovaného odmietnuť. Napokon na doplnenie uviedol, že nebolo nevyhnutné s vydaním tohto uznesenia čakať do rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní podanom proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Ak by totiž teoreticky odvolací súd aj podanému odvolaniu vyhovel a napadnuté uznesenie či priamo rozsudok pre zmeškanie zrušil, musela by byť žaloba žalovaného na obnovu konania odmietnutá už len z dôvodu, že by nesmerovala proti právoplatnému rozhodnutiu. Návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018 posúdil podľa § 412 ods. 1 C.s.p., pričom nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na odloženie vykonateľnosti, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu na obnovu konania posúdil ako zjavne nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a primerane analogicky podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Poukázal na to, že Civilný sporový poriadok síce neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že žaloba na obnovu konania je odmietnutá, avšak v takomto prípade je nutné o trovách konania rozhodnúť analogicky podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, nakoľko predmetné ustanovenie totiž upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko strana, ktorá podala žalobu na obnovu konania, nedosiahla žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako ako v prípade, keby súd žalobu zamietol. Žalobcovi preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a žalobe na obnovu konania aj návrhu na odklad vykonateľnosti pôvodného rozsudku v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie

odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zistenia a ním ustálený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu aj ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ako aj tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade žalovaný poukázal na to, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas a je dôvodná, nakoľko dôvody obnovy sú plne v súlade s ust. § 397 C.s.p. Opätovne poukázal na to, že dôvodom na povolenie obnovy konania sú v danej veci dôkazy č. 1 a 2, ktorými sú výpis z účtovného systému žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca neeviduje pohľadávku voči hlavnému dlžníkovi a e-mail s vyjadrením pracovníka žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca k 9.9.2016 evidoval faktúry č. 810276582 a č. 810276583, splatné 26.9.2016, a teda žalobca nemohol dňa 19.9.2016 hlavného dlžníka vyzvať na zaplatenie dlhu. Vo vzťahu k obom týmto dôkazom žalovaný konštatoval, že o existencii dôkazu č. 1 sa dozvedel až 19.6.2020 a o dôkaze č. 2 sa dozvedel až 14.7.2020. V nadväznosti na tvrdenia žalobcu v pôvodnom konaní navrhol vykonanie znaleckého dokazovania na preverenie účtovných záznamov žalobcu a zabezpečenie týchto záznamov od žalobcu súdom, nakoľko sám nemá možnosť ich zabezpečiť. Zopakoval, že je nezákonné a nesprávne, aby ako ručiteľ bol zaviazaný na zaplatenie sumy 5.557,56 eur, pričom ako ručiteľ spochybňuje vznik jeho povinnosti splniť dlh namiesto hlavného dlžníka. Opakovane podrobne poukázal na skutočnosti, ktoré podľa jeho tvrdenia vyplývajú z dôkazov č. 1 a 2., ktoré nemal možnosť navrhnúť ani predložiť v pôvodnom konaní a zdôraznil, že výroky pôvodného rozsudku sú nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom, pričom dôvody pre tento záver opäť podrobne uviedol. Ďalej v odvolaní žalovaný podrobne uviedol tvrdenia a obranu, na základe ktorej uzavrel, že mu povinnosť splniť dlh, ktorý bol predmetom pôvodného konania, nevznikla a navyiac, jeho ručiteľský záväzok v časti dlhu zanikol, pretože časť faktúr bola uhradená hlavným dlžníkom - spoločnosťou BEST GROUP SLOVAKIA, s.r.o. Namietal tiež, že v pôvodnom konaní neboli splnené procesné podmienky pri doručovaní žaloby a predvolania na pojednávanie ani rozsudku. Poukázal na to, že zásielka obsahujúca žalobu, výzvu na vyjadrenie k nej a príslušné poučenia, avšak rovnako aj zásielka obsahujúca predvolanie na pojednávanie boli nesprávne doručované, nakoľko doručovateľ Slovenská pošta, a.s. mu neoznámili (tzv. modrým lístkom), že mu boli tieto zásielky neúspešne doručované a neoznámili mu (tzv. žltým lístkom) ani to, že zásielky boli uložené na pošte. Navyiac, súd prvej inštancie mal k dispozícii údaje o jeho zamestnávateľovi, no tiež o jeho e- mailovej adrese, avšak nepokúsil sa doručovať mu zásielky touto cestou, a teda súd prvej inštancie pred vydaním pôvodného rozsudku postupoval v rozpore s ust. § 116 C.s.p., keď mu bez vykonania ďalšieho šetrenia písomnosti doručoval uverejnením na úradnej tabuli a webovom sídle súdu. Na základe uvedeného žalovaný uzavrel, že súd prvej inštancie v pôvodnom konaní porušil predpísaný procesný postup a odňal mu možnosť konať pred súdom. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol aj ďalšie námietky a argumentáciu, avšak nakoľko táto sa týka veci samej a pochybení v pôvodnom konaní (súd prekročil návrh, zmluvné pokuty sú v neprimeranej výške a v rozpore s dobrými mravmi, pôvodný rozsudok je v rozpore s nájomnou zmluvou, plnomocenstvo advokáta žalobcu bolo neplatné, žaloba mala byť odmietnutá), odvolací súd považuje za nadbytočné touto (v odvolaní v rozsahu 9 strán) zaoberať, keď z hľadiska správnosti napadnutého uznesenia o odmietnutí žaloby na obnovu je celkom bez významu. Napokon, pokiaľ ide o odklad vykonateľnosti, žalovaný zdôraznil, že tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na vyhovie jeho návrhu, nakoľko v súčasnosti na základe pôvodného rozsudku prebieha exekúcia a pokračovaním v nej mu môže vzniknúť výrazná nenávratná škoda na jeho osobnom majetku vzhľadom na zásadu zákazu navrátenia do pôvodného stavu v exekučnom konaní, a to v dôsledku predaja jeho nehnuteľností v rámci exekúcie, pričom vykonaním exekúcie sa zmarí aj účinok a význam rozhodnutia o jeho žalobe na obnovu konania. S poukazom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom, odôvodnením a postupom súdu prvej inštancie uvedenom v uznesení zo dňa 20.10.2021, ktorým žalobu odmietol. V zmysle § 397 C.s.p. je žaloba na obnovu konania prípustná len proti právoplatnému rozsudku za podmienky kumulatívneho naplnenia niektorého z dôvodov, ktoré sú taxatívne vymedzené v uvedenom ustanovení. Žalovaný sa domáha obnovy konania z dôvodov v zmysle ustanovení § 397 písm. a) a b) C.s.p., avšak neuviedol žiadny dôvod obnovy konania, ktorý by bolo možné aplikovať k predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie. Stotožňuje sa tiež s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je podaná žaloba nedôvodná, nakoľko žaloba na obnovu konania, ktoré bolo ukončené rozsudkom pre zmeškanie žalovaného je prípustná len v obmedzenej miere, a to len v súvislosti s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie (žalovaný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré by sa vzťahovali k predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie), preto uplatnenie dôvodov

žaloby na obnovu konania, ktoré spočívajú v objavení nových dôkazov ani neprichádza do úvahy, pričom žalovaným tvrdené skutočnosti a novo navrhované dôkazy sú bezpredmetné a nie sú ani dôkazmi, ktoré by mali súvislosť s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko takýto rozsudok sa vydáva na pojednávaní obligatórne na návrh prítomnej strany, bez vykonania dokazovania, resp. bez ohľadu na doterajšie dokazovanie ako sankcia voči procesne pasívnej strane sporu. Z uvedených dôvodov považuje za správne, že súd žalobu odmietol v súlade s ustanovením § 413 C.s.p. Považoval za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že žalovanému bolo počas celého pôvodného konania nemožné doručiť akúkoľvek zásielku, a to z dôvodu, že sa podľa jeho vlastných vyjadrení na adrese trvalého pobytu nezdržoval. Žalovaný nevyvinul ani len náznak aktivity smerujúcej k zabezpečeniu preberania, prípadne presmerovania, jemu adresovaných zásielok a táto skutočnosť mu nesmie byť na ujmu, nakoľko od každého, teda i od žalovaného nepochybne možno spravodlivo žiadať, aby v rámci elementárnej úcty a rešpektu k právam iných a minimálneho štandardu v súvislosti s plnením všetkých procesných povinností, zabezpečil preberanie zásielok, ktoré sú mu adresované, tak, aby v dôsledku jeho pasivity nebolo tretím osobám znemožnené domôcť sa splnenia ich nárokov, ktoré im voči tejto osobe vznikli. Je na zodpovednosti a v záujme žalovaného ako konateľa obchodných spoločností, ktoré majú sídlo na adrese jeho trvalého pobytu, aby v prípade, ak sa na tejto adrese nezdržiava, zabezpečil preposielanie na inú adresu, keďže na predmetnú adresu neposiela zásielky len súd, ale napr. aj obchodní partneri. Nepredloženie dôkazov v pôvodnom konaní preto považuje za procesné zavinenie, spočívajúce v zámernom nesplnení povinnosti tvrdiť podstatné skutočnosti a podložiť ich dôkazmi ako ukladá ustanovenie § 149, ustanovenie § 150, či čl. 8 Základných princípov C.s.p. O vine účastníka konania možno hovoriť nielen vtedy ak skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy nemohol použiť v predchádzajúcom konaní úmyselne, ale tiež vtedy, ak to urobil z nedbanlivosti. Navrhol preto v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 329 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne.

7. V preskúmvanej veci sa žalovaný žalobou na obnovu konania domáha povolenia obnovy konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 27C/105/2017, v ktorom bolo konanie skončené rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018, právoplatným dňa 01.11.2018. Žalovaný síce dňa 06.08.2019 podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 C.s.p., avšak tento bol uznesením zo dňa 03.08.2020 zamietnutý, pretože žalovaný nepreukázal, že by z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal pojednávanie, na ktorom súd vyhlásil rozsudok pre zmeškanie. Proti uzneseniu zo dňa 03.08.2020 podal žalovaný odvolanie, o ktorom v čase vydania napadnutého uznesenia ešte nebolo odvolacím súdom rozhodnuté, avšak odvolací súd zistil, že uznesením zo dňa 30.9.2021, č.k. 5Co/66/2021-229, bolo predmetné uznesenie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako vecne správne potvrdené. Ako dôvod na povolenie obnovy konania žalovaný uvádza iba to, že v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohol použiť dôkazy č. 1 a č. 2, ktorými sú výpis z účtovného systému žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca neeviduje pohľadávku voči hlavnému dlžníkovi a e-mail s vyjadrením pracovníka žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca k 9.9.2016 evidoval faktúry č. 810276582 a č. 810276583, splatné 26.9.2016, a teda žalobca nemohol dňa 19.9.2016 nemohol žalobca hlavného dlžníka vyzvať na zapltenie dlhu, pričom o existencii dôkazu č. 1 sa dozvedel až 19.6.2020 a o dôkaze č. 2 sa dozvedel až 14.7.2020 a oba tieto dôkazy môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore.

8. Podľa § 397 písm. a), b) C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, alebo ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, keď citované ustanovenie § 397 C.s.p. interpretoval tak, že žaloba na obnovu konania je síce prípustná aj v konaní, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, avšak vzhľadom na špecifickú inštitútu rozsudku pre zmeškanie môžu byť dôvody na obnovu konania dané iba ak sa vzťahujú k predpokladom, za ktorých mohol byť takýto rozsudok vydaný, keď v konaní predchádzajúcom vydaniu takéhoto rozsudku sa dokazovanie

nevykonáva, a preto uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania spočívajúcich v objavení nových dôkazov (ktoré bez zavinenia dotknutej strany sporu neboli vykonané) neprichádza do úvahy.

10. Na základe takejto správnej interpretácie ust. § 397 C.s.p. potom súd prvej inštancie správne v preskúmvanej veci dospel k záveru, že podaná žaloba na obnovu je zjavne nedôvodná. Žalovaný sa totiž domáha povolenia obnovy konania z dôvodu (ktorým je súd viazaný), že bez svojej viny nemohol uplatniť dôkazy č. 1 a č. 2, ktoré však môžu mať význam iba z hľadiska merita veci, pričom z hľadiska splnenia predpokladov pre rozhodnutie v spore rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 C.s.p. sú celkom bez významu, a preto bez ohľadu na to, či by mohli tieto dôkazy privodiť pre žalovaného priaznivejšie meritérne rozhodnutie v pôvodnom spore, na základe žalobcom tvrdených skutočností a novooznačených dôkazov nie je možné povoliť obnovu pôvodného konania, ktoré skončilo vydaním rozsudku pre zmeškanie.

11. Pokiaľ žalovaný namieta, že pred vydaním rozsudku pre zmeškanie neboli v pôvodnom konaní dodržané všetky predpísané procesné postupy a súd postupoval v rozpore s ust. § 116 C.s.p., odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobca z tohto dôvodu obnovu konania povoliť nežiadal, keď, ako už bolo uvedené, povolenia obnovy konania sa domáha z dôvodu (ktorým je súd viazaný), že bez svojej viny nemohol uplatniť dôkazy č. 1 a č. 2, ktoré s procesným postupom súdu v pôvodnom konaní nemajú vecný súvis. Navyiac, za stavu, keď žalovaný proti pôvodnému rozsudku pre zmeškanie nepodal odvolanie, pričom neprezentuje žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, týkajúce sa nesplnenia podmienok na rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktoré by bez svojej viny nemohol uplatniť v pôvodnom konaní, teda ani v odvolaní (ktoré je z dôvodu nesplnenia podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie prípustné, avšak žalovaný ho nepodal), žaloba na povolenie obnovy pre nesprávnosť procesného postupu spojeného s doručovaním písomností predchádzajúcim vydaním rozsudku pre zmeškanie nemôže byť opodstatnená aj preto, že by neprípustne nahrádzala prieskum správnosti procesného postupu v pôvodnom konaní v rámci riadneho opravného prostriedku, čo treba bez ďalšieho odmietnuť. Napokon však odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že námietky žalovaného týkajúce sa správnosti procesného postupu v pôvodnom konaní nemožno považovať ani za vecne opodstatnené, keď z obsahu spisu vyplýva splnenie všetkých predpísaných úkonov konajúceho súdu, pričom k totožnému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 30.9.2021, č.k. 5Co/66/2021-229, potvrdil ako vecne správne uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie a ktorý taktiež správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní preskúmal. Preto ani v tomto smere námietky žalovaného uvádzané v priebehu konania na súde prvej inštancie a tiež v odvolaní nie sú opodstatnené.

12. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že v danej veci neboli splnené zákonom stanovené podmienky na povolenie obnovy konania, ktorej sa žalovaný podanou žalobou o obnovu konania domáha.

13. Rovnako súd prvej inštancie správne konštatoval, že nebolo možné vyhovieť ani návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Malacky č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018, nakoľko tu absentujú dôvody hodné osobitného zreteľa na odloženie vykonateľnosti, a to predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná a za daného stavu by ďalší odklad výkonu exekúcie predstavoval vážny zásah do práva žalobcu na súdnu ochranu, pričom argumentácia žalovaného, že vykonaním exekúcie by bol vyvolaný nezvratný stav, nemôže obstať, keďže predmetom exekúcie je vymoženie peňažnej sumy vo výške 5.557,56 eura s príslušenstvom, ktorej vráteniu aj v prípade, ak by napokon žalobca nemal právo na jej zaplatenie, nebráni žiadna zákonná prekážka. V tomto smere preto odvolací súd námietky žalovaného v odvolaní považuje za neopodstatnené.

14. Nedôvodne žalovaný v odvolaní opätovne namieta, že pokiaľ ide o pohľadávku, ktorá bola predmetom pôvodného konania, žalobca neeviduje pohľadávku voči hlavnému dlžníkovi, teda ho nemohol dňa 19.9.2016 vyzvať na zaplatenie dlhu, a preto ani jemu nevznikla povinnosť plniť, pričom povinnosť splniť dlh, ktorý bol predmetom pôvodného konania, nevznikla a navyiac, jeho ručiteľský záväzok v časti dlhu zanikol, ako aj na to, že súd v pôvodnom konaní prekročil návrh, zmluvné pokuty sú v neprimeranej výške a v rozpore s dobrými mravmi, pôvodný rozsudok je v rozpore s nájomnou zmluvou, plnomocenstvo advokáta žalobcu bolo neplatné a žaloba mala byť odmietnutá. Ide totiž o námietky, ktoré sa netýkajú správnosti napadnutého uznesenia, avšak správnosti postupu

a rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, ktoré sú (z dôvodov už uvedených vyššie) z hľadiska správnosti napadnutého uznesenia bez právneho významu, keď tvrdené vady pôvodného konania nemôžu mať žiadny význam z hľadiska naplnenia zákonom stanovených podmienok pre povolenie obnovy konania. Ide teda o odvolacie námietky, ktoré pre žalovaného nemôžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie o žalobe na obnovu konania, a preto je tiež nevhodné a nadbytočné podrobne sa obsahom jednotlivých námietok zaoberať. Ani v prípade, ak by sa tvrdenia žalovaného o neexistencii jeho povinnosti plniť titulom prevzatého ručiteľského záväzku ukázali ako pravdivé, by totiž nebolo možné povoliť obnovu pôvodného právoplatne skončeného konania.

15. S poukazom na uvedené, keď podaná žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná a návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Malacky č.k. 27C/105/2017-55 zo dňa 03.09.2018 taktiež nebolo možné vyhovieť, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom

fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).